

Nr 249.

Godkänd av första kammaren den 21 maj 1920.

Godkänd av andra kammaren den 21 maj 1920.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen under sjunde huvudtiteln framlagda förslag till inrättande av ett riksräkenskapsverk.

(Statsutskottets utlåtande nr 107.)

Till Konungen.

I den till riksdagen den 7 januari 1920 avlätna propositionen angående statsverkets tillstånd och behov under år 1921 har Eders Kungl. Maj:t under sjunde huvudtiteln, punkt 16, föreslagit riksdagen att ej mindre,

dels godkänna nedan intagna förslag till avlöningsstat för riksräkenskapsverket, att tillämpas från och med år 1921, ävensom de av chefen för finansdepartementet föreslagna villkor och bestämmelser för åtnjutande av de i samma stat upptagna avlöningsförmåner,

dels förklara,

att ålderstilläggen till de i staten uppförda tjänsterna skola utgå av det under sjunde huvudtiteln uppförda förslagsanslaget till ålders-tillägg; samt

att en var, som med eller efter ingången av år 1921 tillträder ordinarie befattning i riksräkenskapsverket, skall vara pliktig att underkasta sig ovanberörda villkor och bestämmelser för avlöningsstatens åtnjutande;

än även till upprätthållande av riksräkenskapsverkets verksamhet under år 1921 bevilja å ordinarie stat ett anslag av 338,000 kronor.

Under punkt 17 av samma huvudtitel har Eders Kungl. Maj:t vidare föreslagit riksdagen att till förstärkning av arbetskrafterna hos riksräkenskapsverket ävensom till beredande av arvodesfyllnad åt vikarierande extra revisorer i enlighet med vad av chefen för finansdepartementet förordats å extra stat för år 1921 bevilja ett förslagsanslag, högst, 36,800 kronor.

Förslaget till stat för riksräkenskapsverket är av följande lydelse:

Avlöningsstat för riksräkenskapsverket.

	Lön	Tjänstgöringspenningar	Orts-tillägg	Summa	
	kronor	kronor	kronor	kronor	
1 generaldirektör och chef	7,000	3,000	1,000	11,000	} Efter 5 år kan lönen höjas med 600 kronor.
1 byråchef	5,000	2,500	600	8,100	
2 byråchefer	10,000	5,000	1,200	16,200	
1 förste revisor	3,600	1,800	400	5,800	} Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kronor och efter 10 år med ytterligare 500 kronor.
arvode				500	
5 förste revisorer	18,000	9,000	2,000	29,000	
arvoden				2,500	
1 revisor	2,600	1,600	300	4,500	} Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kronor, efter 10 år med ytterligare 500 kronor och efter 15 år med än ytterligare 500 kronor.
33 revisorer	85,800	52,800	9,900	148,500	
1 kvinnligt biträde av tredje graden, registrator och aktuarie ...	1,500	700	200	2,400	} Efter 5 år kan avlöningen höjas med 200 kronor, efter 10 år med ytterligare 200 kronor och efter 15 år med än ytterligare 200 kronor; skolande av varje avlöningsförhöjning 100 kronor anses tillhöra lön och 100 kronor tjänstgöringspenningarna.
1 kvinnligt biträde av tredje graden	1,500	700	200	2,400	
1 kvinnligt biträde av andra graden	1,300	500	200	2,000	
22 kvinnliga biträden av andra graden	28,600	11,000	4,400	44,000	
1 kvinnligt biträde av första graden	1,100	300	200	1,600	
6 kvinnliga biträden av första graden	6,600	1,800	1,200	9,600	
1 förste vaktmästare	1,100	650	150	1,900	
1 vaktmästare	900	550	150	1,600	
4 vaktmästare	3,600	2,200	600	6,400	
	178,200	94,100	22,700	298,000	
Till vikariatsersättning samt arvoden och flitpenningar åt e. o. tjänstemän, biträden och vaktmästare ...	—	—	—	40,000	
Summa kronor	—	—	—	338,000	

Ann. 1. Av det till kontorschef utgående arvodet skola 200 kronor anses motsvara tjänstgöringspenningar.

Ann. 2. Ifråga om bostad m. fl. förmåner skola i tillämpliga delar lända till efter rättelse bestämmelserna i § 3 av kungörelsen den 1 november 1918 (nr 836) angående avlöningsförbättring från och med år 1919 för vissa vaktmästare och med dem jämförliga befattningshavare.

Att behov av större enhetlighet och effektivitet i avseende å den centrala kontrollen över statsmedelsförvaltningen föreligger, synes riksdagen vara till fyllest ådagalagt. Den ifrågavarande kontrollen utövas för närvarande av tre olika statsorgan: statskontoret, kammarrätten och statsbokföringskommittén. Det har visserligen anförts, att utan svårigheter en bestämd åtskillnad skulle kunna göras mellan de olika slag av kontroll, som tillkomma nämnda myndigheter. Av de utredningar, som verkstälts, har riksdagen emellertid bibringats den uppfattningen, att så icke kan anses vara förhållandet. Det har tvärtom gjort sig gällande helt olika uppfattningar om vad som bort konstateras genom den av statskontoret vid budgetredovisningens upprättande utövade budgetkontrollen och vad som bort beivras vid den av kammarrätten verkställda kamerala revisionen. Intet tvivel lär heller råda därom, att den formella granskning, som genom statsbokföringskommittén utövas å de till kommittén ingående räkenskaperna och som innebär dels tillsyn å att räkenskaperna äro i formellt hänseende riktiga samt att inkomster och utgifter förts å vederbörliga titlar, dels ock granskning av att verificeringen av inkomster och utgifter är fullständig och riktig, tjänar såväl rikshuvudbokföringens som den kamerala revisionens intressen.

Den nuvarande ordningen lider emellertid även av andra brister. I det att beträffande vart och ett av de organ, som nu hava att taga befattning med den centrala medelskontrollen, mindre tillfredsställande förhållanden råda.

Att rikshuvudboken upprättas av statskontoret, som förvaltar en avsevärd del av statskapitalet, medför den olägenheten, att ämbetsverket vid utövandet av budgetkontrollen å andra myndigheter blir bundet av hänsyn till den förvaltning, ämbetsverket självt handhar. Olämpligheten härav är så mycket större, som någon efterföljande kontroll å riksbokslutet icke företages, fränsett den granskning, som kan utföras av riksdagens revisorer.

Beträffande den av kammarrätten utövade revisionen har detta ämbetsverk själf erkänt behovet av mera djupgående reformer av revisionens ledning. Det torde ock vara uppenbart, att med den nuvarande organisationen av ämbetsverket revisionens speciella synpunkter hava svårt att i vederbörlig grad göra sig gällande.

Vad slutligen angår statsbokföringskommittén, har denna tydligen genom omständigheternas makt kommit att erhålla uppgifter, som endast böra tillkomma ett fast organiserat ämbetsverk. Detta gäller icke blott den direkta räkenskapskontrollen utan även den centrala bokföring och den allmänna tillsyn å räkenskapsväsendet, som utövas genom kommittén.

Efter att hava övertvägt olika alternativ för lösning av den föreliggande frågan har riksdagen vunnit den uppfattningen, att därest man vill vinna det syfte, som avsetts med den föreslagna reformen, den bästa lösningen är att sammanföra statskontorets riksbokslutsbyrå, kammarrättens revisionsavdelning och statsbokföringskommittén i ett särskilt ämbetsverk. Såsom departementschefen framhållit, förefinnas i huvudsak redan de olika beståndsdelar, av vilka verket skulle bestå, varför det egentligen endast till namnet är fråga om ett *nytt* verk. Några ökade kostnader uppstå därför ej heller, utan torde genom bokföringskommitténs indragning en ej obetydlig besparing komma att inträda. Även om man jämför kostnaden för det nya verket med de utgifter, som skulle förändas av en inflyttning av statsbokföringskommittén i statskontoret respektive kammarrätten, framgår det, att någon nämnvärd kostnadsökning icke inträder, då man ju måste utgå från att dessa båda ämbetsverk böra så utrustas, att de bliva fullt skickade att handhava såväl de dem nu åliggande göromålen som de nya uppgifterna.

Vad först beträffar kostnaderna för riksräkenskapsverket i jämförelse med de kostnader, som utgå för motsvarande personal inom statskontoret, kammarrätten och statsbokföringskommittén, ger en i anslutning till den i statsrådsprotokollet å sid. 220 och 221 intagna tablån upprättad jämförelse mellan motsvarande kostnader, sådana de med ledning av statskontorets och kammarrättens beräkningar för år 1921 samt uppgifter från statsbokföringskommittén ställa sig i förhållande till den stat för riksräkenskapsverket, som riksdagen godkänt, vid handen följande.

Från staten för statskontoret överflyttas:

ordinarie staten	kr. 25,500: —	
extra stat.....	» 7,500: —	33,000: —

Från staten för kammarrätten överflyttas:

ordinarie staten	kr. 155,900: —	
extra stat.....	» 76,734: —	232,634: —

Statsbokföringskommitténs nuvarande kostnader:

De mot statens för riksräkenskapsverket
avlöningskostnader svarande utgifterna

inom statsbokföringskommittén beräknas per månad till omkring kr. 10,000 ¹⁾ , alltså för år till.....	kr. 120,000: —
Till nämnda belopp böra läggas till kommitténs verkställande ledamot utgående ersättning för mistade avlöningsförmåner jämte kommittéarvode	» 13,500: — 133,500: —
	Summa kronor 399,134: —
Dragas härifrån de av utskottet nedan tillstyrkta kostnaderna för riksrevisionsverket:	
ordinarie staten	kr. 322,000: —
extra stat.....	» 36,800: — 358,800: —
erhålles en skillnad av	kronor 40,334: —

som alltså skulle utgöra den beräknade besparingen genom statsbokföringskommitténs inflyttande i riksräkenskapsverket.

Att en så avsevärd besparing beräknats komma att uppstå förklaras därav, att genom sammanförandet av revisions- och bokföringspersonalen ifråga densamma kan bättre utnyttjas än hittills varit fallet. Såsom nedan närmare beröres, har ock av den hos statsbokföringskommittén för närvarande anställda kvinnliga personalen endast omkring halva antalet beräknats komma att erfordras vid inrättandet av riksräkenskapsverket. Vidare har man räknat med, att för framtiden det icke skall bliva behöfligt att i samma utsträckning som hittills varit erforderligt inom statsbokföringskommittén, tillkalla speciella sakkunniga för utarbetande av nya bokföringsformulär.

Givet är emellertid, att inrättandet av det nya verket kommer att medföra vissa krav på nya lokalutrymmen. Det är dock att märka, dels att statsbokföringskommittén för närvarande förhyr lokaler, dels ock att statskontorets riksboekslutsbyrå redan nu är i färd med att avflytta från statskontorets nuvarande ämbetslokal, varifrån en del måst avskiljas för att möta krav på ökat utrymme från kammarkollegium, som fr. o. m. innevarande år fått sin ordinarie personal väsentligt förstärkt. Lokalfrågan kan fördenskull icke komma att medföra kostnader av den be-

¹⁾ Enligt riksdagens vederbörande utskott tillhandakommen uppgift från statsbokföringskommittén uppgå dess beräknade avlöningskostnader för år 1920 till 170,000 kronor, varifrån avgå 50,000 kronor, som beräknats motsvara dyrtidstillägg för personal, vilken icke åtnjuter sådant tillägg på grund av anställning i statens tjänst.

tydenhet, att desamma skulle avgörande inverka på frågan, om riks-räkenskapsverket bör inrättas eller icke.

För bedömande av kostnadsfrågan har av riksdagens vederbörande utskott verkställt en jämförelse mellan kostnaderna för riksräkenskapsverket, sådant det av riksdagen beslutats, och det enda alternativ till lösning av frågan, som riksdagen i övrigt funnit vara av beskaffenhet att överhuvud kunna komma i betraktande, nämligen ett förslag att till statskontoret överflytta statsbokföringskommitténs befattning med tillsynen å räkenskapsväsendet, utarbetandet av nya bokföringsformulär, sammanställningen av tabellerna över anslagsbelastningen m. m. samt att till kammarrätten förlägga den egentliga formella kontrollen å räkenskaperna. Enligt denna jämförelse skulle kostnaderna för inrättandet av riksräkenskapsverket endast med omkring 5,000 kronor överstiga den kostnad, som skulle uppstå, därest statsbokföringskommitténs åligganden övertoges av statskontoret och kammarrätten och dessa båda verk erhöle härför erforderlig förstärkning i arbetskrafterna. Sagda skillnad till det senare förslaget fördel anser riksdagen dock vara mera skenbar än verklig. Det måste nämligen anses obestriddigt, att den personal, som sammanföres i ett enda verk under gemensam ledning, kan utnyttjas betydligt mera effektivt än om samma personal är splittrad på två skilda verk. Fördenskull bör ock personalökning kunna längre undvikas, om riksräkenskapsverket inrättas.

Vid bedömandet av frågan om det nya verkets inrättande bör emellertid framförallt hänsyn tagas till, att genom att all den centrala medelskontrollen, i dess olika former, samlas på en hand, skapas den största möjliga garanti för, att kontrollen blir enhetligt ledd och att den kan på bästa möjliga sätt göra sig gällande. Kungl. Maj:t får därigenom till sitt förfogande ett verk, från vilket med fullt fog ansvar för räkenskaps- och revisionsväsendets läge kan utkrävas. I görligaste mån skapas ock förutsättningar för att budgetredovisningen skall bliva snabbt upprättad och avfattad efter enhetliga principer. En snabb budgetredovisning är också av stor betydelse, för att icke säga en förutsättning för den omläggning av budgetåret, vilken man eftersträvar.

Då alltså riksdagen anser förslaget om inrättande av ett räkenskapsverk erbjuda betydande fördelar framför övriga tänkbara lösningar av frågan och då förslaget enligt riksdagens uppfattning i verkligheten också är det, som ur kostnadssynpunkt är det mest fördelaktiga, har riksdagen funnit sig böra besluta, att ett riksräkenskapsverk från och med år 1921 inrättas i huvudsaklig överensstämmelse med Eders Kungl. Maj:ts förslag.

Vad angår den föreslagna organisationen av det nya verket har riksdagen funnit det ändamålsenligt, att själva revisionsorganet skiljes från domstolen i anmärkningsmål. Därigenom möjliggöres en kraftig och målmedveten ledning av revisionsarbetet. Beträffande frågan om anmärkningsmålens förberedande behandling i riksräkenskapsverket har dock riksdagen ansett det böra skapas starkare garantier än departementschefen funnit nödiga, för att gjorda anmärkningar icke onödigtvis tillbakahållas. Riksdagen har därför velat uttala sig för, att såväl i fråga om kommunikering av väckt anmärkning som beträffande beslut, huruvida besvarad anmärkning skall överlämnas till kammarrätten, ärendet hänskjutes till avgörande i verkets plenum, därest chefen för sin del ansett, att kommunikation ej bör ske eller att talan ej bör väckas hos kammarrätten. Därjämte anser riksdagen, att, därest vid plenibehandling av dylikt ärende lika röster stanna mot lika, verkets beslut bör avfattas i enlighet med deras mening, vilka anse, att anmärkningen bör kommuniceras, respektive hänskjutas till kammarrättens avdömande.

I övrigt har riksdagen icke funnit anledning att närmare inlåta sig på förslaget till instruktion för det nya verket.

Vad angår den föreslagna staten för riksräkenskapsverket, har riksdagen ansett sig böra framställa vissa erinringar. Härvid har dock riksdagen icke velat ifrågasätta någon ändring i vare sig den föreslagna ställningen för verkets chef eller antalet byråchefer. Den uppgift, som tillkommer det högsta organet för medelskontrollen inom statsförvaltningen, är enligt riksdagens uppfattning av den maktpåliggande art, att chefen bör intaga generaldirektörs ställning. Med hänsyn till såväl önskvärdenheten av att erhålla tillräckligt mångsidig och kvalificerad sakkunskap inom verkets styrelse som ock omfattningen av de göromål, som åligga verket, skulle det enligt riksdagens förmenande vara olämpligt att bestämma antalet byråchefer till lägre antal än tre.

I fråga om antalet förste revisorer har riksdagen funnit sig böra vidtaga en nedsättning i Eders Kungl. Maj:ts förslag, som upptager 6 dylika befattningar. Av dessa svara 5 mot enahanda befattningar i statskontoret och kammarrätten. Den sjätte av ifrågavarande tjänstemän är avsedd för ett fjärde revisionskontor å den byrå, som i det nya verket skulle motsvara kammarrättens revisionsavdelning. Kammarrätten har visserligen tidigare uttalat såsom ett önskemål, att ett fjärde revisionskontor måtte inrättas, men i sitt statförslag för år 1921 har kammarrätten icke gjort någon framställning i dylikt syfte. Vidare är att märka, att det tredje kontoret inrättats först från och med år 1918, varvid dock allenast uppförts ett arvode å extra stat för kon-

torsföreståndaren. Vid sådant förhållande och med hänsyn därtill, att kammarrättens nuvarande revisionsavdelning i det nya verket kommer att ställas under särskild byråchef, synes det riksdagen, att anslag för en fjärde kontorschef, avsedd för ifrågavarande byrå, icke är erforderligt.

Avlöningen för förste revisorerna har av Eders Kungl. Maj:t föreslagits till andra gradens normalavlöning jämte ett arvode av 500 kronor för år. Skälet härför är givetvis att finna däri, att revisorerna i kammarrätten för närvarande åtnjuta en avlöning, som med 500 kronor överstiger avlöningen för första gradens tjänstemän. Att emellertid beträffande förste revisorerna iakttaga en dylik skillnad synes riksdagen icke vara av omständigheterna påkallat, särskilt med hänsyn till de ökade befordringsutsikter, som skapas genom riksräkenskapsverkets inrättande. Riksdagen anser alltså, att tjänstemännen ifråga böra erhålla avlöning enligt andra normalgraden.

Självfallet är, att de tjänstemän, som varit förste revisorer i kammarrätten, böra efter utnämning till förste revisorer i riksräkenskapsverket för vinnande av ålderstillägg i den nya tjänsten få räkna sig till godo tjänstgöringen i kammarrätten. På grund av riksdagens redan fattade beslut med anledning av propositionen nr 359 med förslag till vissa bestämmelser angående ålderstillägg för civila befattningshavare i statens tjänst läser emellertid särskilt beslut beträffande nu ifrågavarande tjänstemäns ålderstilläggsberäkning icke vara av nöden.

Beträffande de föreslagna 34 ordinarie tjänstemännen i första lönegraden, revisorerna, innebär förslaget härutinnan ingen ökning i de arbetskrafter, som nu förefinnas eller befunnits böra anställas redan under den nuvarande organisationen. Dock skulle 6 extra revisorer uppflyttas å ordinarie stat. Bibehållas å extra stat skulle därjämte 6 revisorer. Mot förevarande förslag har riksdagen endast haft att erinra, att den ordinarie revisorstjänst, som motsvaras av en extra revisor i statskontoret, synes kunna uteslutas från riksräkenskapsverkets stat. Sagda tjänsteman skulle hava till åliggande att uppgöra vissa förutberäkningar angående statsverkets inkomster och utgifter. Det vill synas riksdagen, att denna uppgift skulle kunna övertagas av finansdepartementets budgetbyrå, helst som det för ifrågavarande beräkningar erforderliga materialet i huvudsak måste särskilt för ändamålet införskaffas. Antalet å ordinarie stat uppförda revisorer minskas härigenom från 34 till 33.

De föreslagna kvinnliga biträdena — 2 i tredje, 23 i andra och 7 i första graden — motsvaras dels av 8 ordinarie och 9 extra räkne-

biträden i kammarrätten, samtliga av andra graden, dels ock av 2 biträden i statskontoret, därav 1 i andra och 1 i första graden, det senare för närvarande å extra stat. Övriga 13 biträden torde i huvudsak komma att rekryteras från statsbokföringskommittén, som för närvarande har 23 kvinnliga biträden. Ett av biträdena är avsett att tjänstgöra såsom registrator. Riksdagen har icke funnit tillräcklig anledning föreligga att vidtaga ändring i det av Eders Kungl. Maj:t föreslagna antalet kvinnliga biträden eller dessas fördelning på olika lönegrader.

Vad beträffar antalet vaktmästare, som i statförslaget upptagits till 1 förste vaktmästare och 5 vaktmästare, varav 3 beräknats medfölja från kammarrätten och 1 från statskontoret, har riksdagen ansett det vara tillräckligt med, förutom förste vaktmästaren, 4 vaktmästare.

Vidkommande slutligen anslaget till vikariatsersättning m. m. kan på grund av den av riksdagen vidtagna minskningen i antalet tjänstemän detta anslag nedsättas med ett dessa befattningshavares tjänstgöringspenningar under semester motsvarande belopp. Då även av andra skäl en mindre nedsättning i anslagsposten synes kunna vidtagas, har riksdagen ansett densamma kunna bestämmas till 38,900 kronor. Härigenom skulle slutsumman för verket i sin helhet komma att uppgå till 322,000 kronor.

Beträffande de av Eders Kungl. Maj:t föreslagna avlöningsbestämmelserna och deras tillämpande har riksdagen funnit sig böra förorda följande jämkningar.

Enligt Eders Kungl. Maj:ts förslag skulle befattningshavare i riksräkenskapsverket vara underkastad att, när helst så av Eders Kungl. Maj:t prövas lämpligt, låta sig förflyttas till annan befattning inom den centrala statsförvaltningen. Då emellertid förflyttningsskyldighet i denna vidsträckta omfattning nu icke åligger befattningshavare i statskontoret och kammarrätten, torde sagda bestämmelse icke kunna vinna tillämplighet på de ordinarie befattningshavare i nämnda båda verk, vilka med 1921 års ingång varda överflyttade till riksräkenskapsverket.*

Enligt avlöningsbestämmelserna skall vid sjukdomsfall eller när det erfordras för tjänsteresor eller för beredande av semester befattningshavare vara skyldig att, om han förordnas till högre befattning i ämbetsverket, bestrida densamma, dock ej längre än sammanlagt tre månader under ett och samma kalenderår; ägande han därvid att, i stället för egna tjänstgöringspenningar, åtnjuta vid sjukdomsförfall de för befattningen anslagna tjänstgöringspenningar, men eljest däremot svarande belopp. Då emellertid beträffande kvinnlig befattningshavares tjänstgöringsskyldighet och avlöningsförhållanden för nu nämnda fall sär-

Bihang till riksdagens protokoll 1920. 14 saml. Nr 249.

skilda bestämmelser gälla, bör framför ordet »befattningshavare» inskjutas »manlig».

Till följd av att riksdagen beslutat, att förste revisorerna skola erhålla avlöning enligt andra normalgraden, bör, för att förebygga avlöningsminskning, i stadgandena rörande ålderstillägg göras det tillägg, att, därest revisor, vilken såsom sådan intjänat tre ålderstillägg, befordras till förste revisor, honom omedelbart skall tillgodoföras ett ålderstillägg såsom förste revisor.

På grund av riksdagens beslut i anledning av propositionen nr 359 med förslag till vissa bestämmelser angående ålderstillägg för civila befattningshavare i statens tjänst torde därjämte i ålderstilläggsbestämmelserna böra göras en allmän hänvisning till innehållet av sagda beslut.

I det av Eders Kungl. Maj:t å extra stat för år 1921 begärda anslaget till förstärkning av arbetskrafterna hos riksräkenskapsverket ävensom till beredande av arvodesfyllnad åt vikarierande revisorer, har riksdagen ej funnit skäl att ifrågasätta någon ändring.

På grund av vad sålunda anförts får riksdagen anmäla, att riksdagen i anledning av Eders Kungl. Maj:ts förevarande förslag

dels godkänt följande avlöningsstat för riksräkenskapsverket, att tillämpas från och med år 1921:

	Lön	Tjänstgöringspenningar	Orts-tillägg	Summa	
	kronor	kronor	kronor	kronor	
1 generaldirektör och chef	7,000	3,000	1,000	11,000) Efter 5 år kan lönen höjas med 600 kronor.
1 byråchef	5,000	2,500	600	8,100	
2 byråchefer	10,000	5,000	1,200	16,200) Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kronor och efter 10 år med ytterligare 500 kronor.
1 förste revisor	3,600	1,800	400	5,800	
4 förste revisorer	14,400	7,200	1,600	23,200) Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kronor, efter 10 år med ytterligare 500 kronor och efter 15 år med än ytterligare 500 kronor.
1 revisor	2,600	1,600	300	4,500	
32 revisorer	83,200	51,200	9,600	144,000	
1 kvinnligt biträde av tredje graden, registrator och aktuarie	1,500	700	200	2,400) Efter 5 år kan avlöningen höjas med 200 kronor, efter 10 år med ytterligare 200 kronor och efter 15 år med än ytterligare 200 kronor; skolande av varje avlöningsförhöjning 100 kronor anses tillhöra lön och 100 kronor tjänstgöringspenningarna.
1 kvinnligt biträde av tredje graden	1,500	700	200	2,400	
1 kvinnligt biträde av andra graden	1,300	500	200	2,000) Efter 3 år kan lönen höjas med 100 kronor, efter 6 år med ytterligare 100 kronor och efter 9 år med än ytterligare 100 kronor.
22 kvinnliga biträden av andra graden	28,600	11,000	4,400	44,000	
1 kvinnligt biträde av första graden	1,100	300	200	1,600	
6 kvinnliga biträden av första graden	6,600	1,800	1,200	9,600	
1 förste vaktmästare	1,100	650	150	1,900) Efter 3 år kan lönen höjas med 100 kronor, efter 6 år med ytterligare 100 kronor och efter 9 år med än ytterligare 100 kronor.
1 vaktmästare	900	550	150	1,600	
3 vaktmästare	2,700	1,650	450	4,800	
	171,100	90,150	21,850	283,100	
Till vikariatsersättning samt arvoden och flitpenningar åt e. o. tjänstemän, biträden och vaktmästare	—	—	—	38,900	
Summa kronor	—	—	—	322,000	

Anm. I fråga om bostad m. fl. förmåner skola i tillämpliga delar lända till efterrättelse bestämmelserna i § 3 av kungörelsen den 1 november 1918 (nr 836) angående avlöningsförbättring från och med år 1919 för vissa vaktmästare och med dem jämförliga befattningshavare.

dels godkänt följande villkor och bestämmelser för åtnjutande av de i berörda stat upptagna avlöningsförmånerna:

i fråga om ändrad tjänstgöringsskyldighet, förflyttning till annan tjänst, förening av tjänster m. m.:

att innehavare av befattning i riksräkenskapsverket skall vara underkastad den vidsträcktare tjänstgöringsskyldighet eller jämkning i åligganden, som vid en möjligen inträdande förändrad organisation av ämbetsverket eller eljest kan varda stadgad, samt i sådant hänseende ävensom, därest ämbetsverkets ställning inom statsförvaltningen så förändras, att detsamma ej längre kan såsom självständigt ämbetsverk anses, eller, därest vissa ifrågavarande ämbetsverk tillhörande göromål överflyttas till annat ämbetsverk, vara pliktig att, med bibehållande av den tjänstegrad och den avlöning, han innehar, efter ny eller förändrad arbetsordning sköta de med befattningen förenade göromål eller, efter Kungl. Maj:ts förordnande, tjänstgöra i det verk, till vilket göromålen överlämnas;

att befattningshavare vidare skall, likaledes med bibehållande av nyssnämnda förmåner, vara underkastad att, när helst så av Kungl. Maj:t provas lämpligt, låta sig förflyttas till annan befattning inom den centrala statsförvaltningen;

att med ordinarie befattning i riksräkenskapsverket icke må förenas annan tjänst å rikets, riksdagens eller kommuns stat;

att med ordinarie befattning i nämnda ämbetsverk ej heller må förenas vare sig uppdrag såsom ordförande eller ledamot i styrelse för verk eller bolag, som är försett med Kungl. Maj:ts oktroy eller blivit registrerat såsom aktiebolag, eller befattning såsom tjänsteman i sådant verk eller bolag eller annan tjänstebefattning av vad slag som helst, så framt ej, vad angår generaldirektör och byråchef, Kungl. Maj:t och, vad angår innehavare av annan befattning, riksräkenskapsverket uppå därom gjord framställning och efter prövning, att ifrågavarande uppdrag eller tjänstebefattning ej må anses inverka hinderligt för tjänstgöringen i ämbetsverket, finner uppdraget eller befattningen kunna få mottagas och tillsvi vidare bibehållas; samt

att förste revisor och revisor är skyldig att tjänstgöra å den särskilda befattning inom vederbörlig grad, där riksräkenskapsverket till befordrande av arbetets oavbrutna gång finner vederbörande lämplig och behöflig;

i fråga om avlöningsförmånens uppbärande m. m.:

att befattningshavare skall, i den mån ej undantag kunna anses böra stadgas eller för särskilda fall efter prövning medgivnas, vara å tjänsterummet tillstädes minst sex timmar varje söckendag;

att tjänstgöringspenningar få uppbäras endast för den tid, befattningshavare verkligen tjänstgjort eller åtnjutit semester, men för den tid, han eljest varit från tjänstgöring befriad, skola utgå till den, som förordnats att uppehålla befattningen;

att den, som av sjukdom hindras att förrätta sin befattning, äger uppbära hela lönen jämte ortstillägget, men att den, som eljest undfår ledighet, såsom för svag hälsas vårdande, enskilda angelägenheter, tjänstgöring hos riksdagen, dess utskott eller revisorer eller andra särskilda uppdrag, eller i behörig ordning avstänges från tjänstgöring eller av annan anledning är lagligen förhindrad att sköta befattningen, kan förpliktas att under ledigheten utöver sina tjänstgöringspenningar avstå så mycket av lönen eller ortstillägget, som för befattningens uppehållande erfordras eller eljest prövas skäligt;

att avlöning ej må utgå till befattningshavare för tid, varunder han avhållit sig från tjänstgöring utan att hava i vederbörlig ordning erhållit tjänstledighet eller kunna styrka giltigt förfall;

att, därest befattningshavare varder avstängd från tjänstgöring eller i häkte tagen, den del av hans avlöning, som icke prövas böra användas till befattningens uppehållande, skall under tiden innehållas, såvida ej prövas skäligt låta honom uppbära något därav;

att vid sjukdomsförfall eller när det erfordras för tjänsteresor eller för beredande av semester manlig befattningshavare skall vara skyldig att, om han förordnas till högre befattning i ämbetsverket, bestrida densamma, dock ej längre än sammanlagt tre månader under ett och samma kalenderår; ägande han därvid att, i stället för egna tjänstgöringspenningar, åtnjuta vid sjukdomsförfall de för befattningen anslagna tjänstgöringspenningar, men eljest däremot svarande belopp;

att emellertid, därest byråchef eller förste revisor till följd av tjänsteresa eller för handläggning av särskilda ärenden är under allenast några få, högst fyra dagar, hindrad att sköta sin befattning, tjänsteman av lägre grad skall vara pliktig att utan särskild ersättning sköta de till befattningen hörande löpande göromål;

att envar befattningshavare i riksräkenskapsverket skall vara skyldig underkasta sig, efter Kungl. Maj:ts bestämmande, upphörande av eller

minskning i extra inkomster, som kunna åtfölja tjänstebefattning eller utgå för bestyr i sammanhang därmed; samt

att vid avgång från tjänsten till följd av avskedstagande, entledigande eller dödsfall själva lönen ävensom ortstillägget skola utgå till månadens slut;

i fråga om ålderstillägg:

att, därest förhöjning av avlöningen efter viss tids fortsatt innehavande av befattning i samma lönegrad är i staten medgiven, tidpunkten för första förhöjningen bestämmes att inträda efter fem år för annan befattningshavare än vaktmästare och efter tre år för vaktmästare, under villkor att innehavaren under mer än fyra femtedelar av den tjänstetid, som erfordras för att vinna nämnda förhöjning, med gott vitsord bestritt sin egen eller, på grund av förordnande, annan statens tjänst eller fullgjort annat offentligt uppdrag, dock att härvid icke må föras honom till last den tid, han åtnjutit semester eller ledighet för fullgörande av värnplikt, och

för andra förhöjningen, om sådan äger rum, efter ytterligare fem respektive tre år, på samma villkor, samt

för tredje förhöjningen, därest sådan kan ske, efter än ytterligare fem, respektive tre år, ävenledes på samma villkor,

under iakttagande, vad var och en av omförmälda avlöningsförhöjningar angår, att den högre avlöningen ej får tillträdas förr än vid början av kalenderåret näst efter det, varunder den stadgade tjänstaldern blivit uppnådd;

att därvid befattningshavare, som vid 1921 års ingång överföres från statskontoret eller kammarrätten till riksräkenskapsverket, tillgodoräknas den tid, som före denna avlöningsstats trädande i kraft förflutit från hans tillträde på grund av fullmakt eller konstitutorial till av honom intill utgången av år 1920 innehavd, motsvarande befattning i statskontoret respektive kammarrätten;

att befattningshavare tillika bör tillgodoräknas den tid, han inom samma eller jämförlig lönegrad innehaft ordinarie tjänst i statsdepartement eller i annat statens ämbetsverk;

att befattningshavare, som utnämnts att från den nya statens ikraftträdande vara innehavare av ordinarie tjänst i riksräkenskapsverket eller att från och med dag under år 1920 vara innehavare av ordinarie tjänst i statskontoret eller kammarrätten, må för erhållande av avlöningsförhöjning tillgodoräknas den tid, varunder han omedelbart före tillträdet till befattningen på grund av stadigvarande förordnande bestritt tjänst i

statskontoret respektive kammarrätten av motsvarande eller högre lönegrad med av riksdagen å extra stat anvisad avlöning;

att, därest revisor, vilken såsom sådan intjänat tre ålderstillägg, befordras till förste revisor, honom skall omedelbart tillgodoföras ett ålderstillägg såsom förste revisor;

att, därest biträde, som befordras till ordinarie biträde i riksräkenskapsverket från tiden för den nya statens ikraftträdande, omedelbart före nämnda ikraftträdande mot fast arvode utfört arbete av motsvarande eller jämförlig beskaffenhet i statskontoret, kammarrätten eller statsbokföringskommittén, biträdet må för åtnjutande av avlöningsförhöjning räknas till godo nämnda tjänstgöring;

att den, som från tiden för den nya statens ikraftträdande antages till annan ordinarie vaktmästarejänst i riksräkenskapsverket än befattning som förste vaktmästare, eller, som från och med dag under år 1920 antages till annan ordinarie vaktmästarebefattning i statstjänst än befattning som förste vaktmästare, må för erhållande av avlöningsförhöjning tillgodoräknas den tid, han omedelbart före tillträdet till befattningen innehåft stadigvarande anställning såsom extra vaktmästare i statstjänst med full tjänstgöringsskyldighet och med avlöning nära jämförlig med ordinarie vaktmästares;

att, därest vaktmästare, vilken såsom sådan intjänat tre ålderstillägg, befordras till förste vaktmästare, honom omedelbart skall tillgodoföras ett ålderstillägg såsom förste vaktmästare;

att i fråga om ålderstillägg skola i övrigt gälla de bestämmelser, som innefattas i riksdagens skrivelse nr 185 den 5 maj 1920 i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 359 med förslag till vissa bestämmelser angående ålderstillägg för civila befattningshavare i statens tjänst; samt

att likväl löntagare, som, då han intjänat stadig tid för erhållande av avlöningsförhöjning, redan uppnått den levnadsålder, vid vilken han enligt bestämmelserna i lagen angående civila tjänst innehavares rätt till pension är skyldig att från tjänsten avgå, icke må tillträda samma förhöjning;

i fråga om semester, skyldighet att avgå från tjänsten och pensionsrätt:

att semester årligen må, när sådant utan hinder för göromålen behöriga gång kan ske, åtnjutas av generaldirektören, byråcheferna och förste revisorerna under en och en halv månad, av revisorerna och kvinnliga biträden under en månad, samt av förste vaktmästaren och de övriga vaktmästarna under femton dagar;

att i fråga om skyldighet att avgå från tjänsten ävensom i fråga

om rätt till pension skall gälla vad i särskild lag angående civila tjänst-
innehavares rätt till pension är vid tiden för den nya lönestatens ikraft-
trädande eller, såvitt angår innehavare av befattning, som därefter till-
trädes, vid tillträdet till befattningen stadgat, med skyldighet emellertid
för befattningshavare att vara underkastade de förändrade bestämmelser
i berörda hänseenden, som kunna vara meddelade; ävensom

i fråga om särskilda föreskrifter för kvinnliga befattningshavare:

att beträffande de i staten upptagna kvinnliga befattningshavare
skola i övrigt lända till efterrättelse de föreskrifter, som äro eller kunna
vara utfärdade angående allmänna villkor och bestämmelser att gälla
för de å vissa domstolars, ämbetsverks och myndigheters stater upp-
förda biträdesbefattningar;

dels förklarar

att ålderstilläggen till de i staten uppförda tjänsterna skola utgå
av det under sjunde huvudtiteln uppförda förslagsanslaget till ålders-
tillägg; samt

att en var, som med eller efter ingången av år 1921 tillträder
ordinarie befattning i riksräkenskapsverket, skall vara pliktig att under-
kasta sig ovanberörda villkor och bestämmelser för avlöningsstatens
åtnjutande, dock att de ordinarie befattningshavare, som, med tillämp-
ning av nu gällande avlöningsvillkor för statskontoret och kammarrät-
tten, vara vid 1921 års ingång överförda från dessa ämbetsverk till
riksräkenskapsverket, icke skola vara pliktiga underkasta sig bestäm-
melsen om skyldighet att, när helst så av Eders Kungl. Maj:t prövas
lämpligt, låta sig förflyttas till annan befattning inom den centrala stats-
förvaltningen;

*dels till upprätthållande av riksräkenskapsverkets verksamhet under
år 1921 beviljat å ordinarie stat ett anslag av 322,000 kronor;*

*dels ock till förstärkning av arbetskrafterna hos riksräkenskapsverket
ävensom till beredande av arvodesfyllnad åt vikarierande extra revisorer
i enlighet med vad av chefen för finansdepartementet förordats å extra
stat för år 1921 beviljat ett förslagsanslag, högst 36,800 kronor.*

Stockholm den 21 maj 1920.

Med undersätlig vördnad.